

Anni Svanholt (SF):

Havet og havbunden rummer både meget store naturværdier og store ressourcer for samfundet i form af råstoffer. Derfor skal samfundet både beskytte naturværdierne og kunne benytte råstofressourcerne i et vist omfang under hensyntagen til naturværdierne.

I SF mener vi, at det er nødvendigt, at der spares på de naturbundne ressourcer og sikres størst mulig genanvendelse af råstoffer, så råstofindvinding kan begrænses mest muligt, både på land og på havbunden. Derfor er vi meget tilfredse med, at der nu er god overensstemmelse med de tilkendegivelser, der blev afgivet i en betænkning af et flertal i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 12. december 1991 over forslag til lov om naturbeskyttelse. Udvalgets flertal gav udtryk for, at der skulle ske en stramning af mulighederne for at gennemføre råstofindvinding fra havbunden. Der blev lagt vægt på, at det ved den fremtidige regulering af ral- og sandsynningen blev sikret, at EF-fuglebeskyttelsesområder friholdes for nye indvindinger, og at den igangværende råstofindvinding afsluttes i løbet af en kortere årrække. Endelig skulle der lægges stor vægt på at skåne de naturmæssige værdier i de lavvandede områder, således at råstofindvindingsområder som hovedregel ikke udpeges i lavvandede områder, f.eks. med en lavere vanddybde end 6 m. Vi mener, at lovens hovedsigte er i god overensstemmelse med disse holdninger.

Bestemmelserne om forbud mod råstofindvinding i EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsarområder, de særlige EF-habitatområder samt områder med lavere vanddybde end 6 m, som nu indarbejdes i loven, er vi meget godt tilfredse med.

Der er endvidere lagt op til, at stenrev, som rummer en stor biologisk mangfoldighed, skal beskyttes bedre. Det lægger vi meget vægt på i SF. Det vil sige, at stenfiskeriet skal begrænses meget.

Selv om dette lovforslag primært omhandler råstofindvinding på havbunden, så er der også medtaget bestemmelser om placering af fyldjord i råstofgrave. Der er inden for de seneste år konstateret stadig større problemer med forurenede fyldjord i råstofgrave, hvor der kan være særlig stor risiko for en efterfølgende grundvandsforurening. Af hensyn til beskyttelsen af grundvandet er det naturligvis nødvendigt at forebygge forurening ved at forhindre, at der placeres forurenede jord i råstofgrave. Det er et pro-

blem, som generelt skal løses i forbindelse med behandling af jordforureningsloven. Men det er også godt, at der her er tilkendegivelser om dette problem.

Til slut nogle bemærkninger om overgangsordningerne på 10 år. Det er efter SF's opfattelse en meget lang periode stort set at fortsætte uændret. Det er vi betænkelige ved.

Men alt i alt er vi i SF positive over for forslaget, men vil gerne under udvalgsarbejdet nærmere vurdere enkeltheder i forslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg må hellere indrømme det med det samme: Jeg var overrasket, da jeg fandt ud af, at det var nødvendigt at lave disse lovændringer, for jeg troede faktisk, at det var, som lovforslaget lægger op til. Jeg vidste ikke, at man f.eks. ikke gav en koncessionstilladelse til et afgrænset geografisk område. Når vi snakker om Grønland og den grønlandske undergrund eksempelvis, jamen så giver man til det afgrænsede geografiske område.

Så jeg kan kun sige, at i Det Radikale Venstre kan vi fuldt ud tilslutte os lovforslaget. Vi har ingen indvendinger mod de præciseringer, der ligger her, og den styrkelse af planlovgivningen på hele dette område. Vi er nødt til også at beskytte vores havmiljø. Vi er også nødt til at sikre, at naturinteresserne på havet sikres, bl.a. ved at give Naturklagenævnet mulighed for at fungere som klageinstans vedrørende sager på havet. Så Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget fuldstændig.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er fru Elsebeth Gerner Niensens kommentar, der kalder mig herop, for det er ikke sådan, at der ikke har været en regulering på området. Man har bare reguleret på en anden måde. Sandsynligvis nok så effektivt og med en slags ramme, kan man sige, med en indlagt frihed til at man bevægede sig frit inden for de rammer, som man nu var tildelt.

Når jeg i min ordførertale rejste spørgsmålet: Hvad sker der egentlig? Hvordan begynder man nu at agere som ral- og stensuger eller stenfisker? Hvordan begynder man nu at reagere forretningsmæssigt fra at have en ramme eller en kvote, så man kunne finde ud af, hvor man kunne finde den henne på de områder, der var tilgængelige – det var alle nemlig – til nu, hvor man skal ansøge om et bestemt geografisk område?